

386.

U S T A W A

z dnia 1 sierpnia 1919 roku

o odpowiedzialności osób wojskowych za przestępstwa z chęci zysku.

Art. 1. Śmiercią karani będą wojskowi, winni przewidzianych w ustawach karnych popełnionych w czasie odbywania służby wojskowej:

- a) kradzieży lub przywłaszczenia (sprzeniewierzenia) podczas służby, lub z naruszeniem wojskowego obowiązku służbowego przedmiotów dostępnych lub powierzonych im z powodu służby, lub stosunku służbowego;
- b) kradzieży, lub przywłaszczenia (sprzeniewierzenia) dobra wojskowego;
- c) oszustwa na szkodę skarbu wojskowego, jeżeli szkoda wyrządzona lub zamierzona we wszystkich trzech powyższych wypadkach (a, b, c), przekracza 2.000 mk. (4.000 koron).

Art. 2. Śmiercią karani będą wojskowi, winni przewidzianego w ustawach karnych, w czasie odbywania służby wojskowej popełnionego, przyjęcia podarunku lub innej korzyści majątkowej, bądź obietnicy takiego podarunku albo korzyści majątkowej, danych w celu skłonienia do naruszenia obowiązków przy rozstrzyganiu spraw urzędowych lub służbowych.

W wypadkach mniejszej wagi wymierzona być może kara ciężkiego więzienia (domu karnego), bezterminowego (dożywotniego) lub od lat 4-ch do 15-tu.

Art. 3. Wojskowi, winni innego, przewidzianego w ustawach karnych przyjęcia podarunku lub korzyści majątkowej lub obietnicy tychże, albo domagania się ich, albo ściągania na swoją korzyść nienależnych opłat lub świadczeń, jeżeli przestępstwo to pozostaje w związku z pełnieniem przez nich obowiązków urzędowych lub służbowych — ulegną karze ciężkiego więzienia (domu karnego) od lat 4 do 10, o ile w myśl postanowień odnośnych przepisów karnych, nie należy wymierzyć kary surowszej.

Art. 4. Karom przewidzianym w art. 1 do 3 ulegną tak główni sprawcy, jak też i wszyscy inni wojskowi, uczestnicy przestępstwa, także w tym wypadku, gdy sprawcą głównym przestępstw w art. 1 wymienionych będzie osoba cywilna.

Art. 5. Przestępstwa wymienione w art. 1 do 3 uważane będą zawsze za zbrodnie.

Art. 6. Z pod działania niniejszej ustawy wyjęci są wojskowi, którzy w chwili popełnienia przestępstw w art 1 do 3 wymienionych nie ukończyli 18 lat życia.

Art. 7. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Praw Państwa.

Art. 8. Rada Ministrów władna będzie uchylić moc obowiązującą niniejszej ustawy. Uchwała ta wymaga zatwierdzenia Naczelnika Państwa i ogłoszona będzie w Dzienniku Praw. Z tą chwilą postanowienia ustaw karnych, dotyczące kar za przestępstwa w niniejszej ustawie wymienione, odzyskują moc prawną.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy należy do Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Spraw Wojskowych:

Leśniewski